

Efter udvalgets opfattelse vil en sådan navneskik på den ene side ganske vist kunne vanskeliggøre kommunikation om og med det enkelte barn i en sådan søskendeflok, idet det efter omstændighederne kan være vanskeligt at fastslå, hvilket af børnene der tales med eller om. Udvalget finder imidlertid på den anden side ikke, at der er tale om et problem, der kan antages at være så tungtvejende eller ofte forekommende, at det er nødvendigt med et forbud herom i lovgivningen. Udvalget har derfor ikke medtaget en sådan bestemmelse i lovudkastet.

Endelig har udvalget overvejet, om det gældende forbud mod at tillægge en person to ens fornavne bør opretholdes.

Et sådant forbud tjener efter udvalgets opfattelse ikke noget kommunikationsmæssigt formål, men derimod alene et hensyn til at undgå, at bæreren ikke mødes med drillerier eller lignende ulemper. Som anført ovenfor finder udvalget, at det bør være ansøgeren selv eller – hvis der er tale om et barn – forældremyndighedens indehavere, der bør træffe afgørelse om sådanne spørgsmål. Udvalget har derfor heller ikke medtaget en sådan bestemmelse i lovudkastet.

Om udvalgets overvejelser henvises i øvrigt til betænkningen, side 179 ff.

4.1.1.3. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes overvejelser

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende er enig med Navnelovsudvalget i, at der ikke længere bør være et krav om, at et fornavn ikke må være til ulempe for bæreren.

Der er herved navnlig lagt vægt på, at udgangspunktet for en ny navnelov bør være, at den enkelte selv bør bestemme sit navn, medmindre stærke grunde taler herimod.

For så vidt angår børn er Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende enig med udvalget i, at forældremyndighedsindehaverne i almindelighed må anses for at have bedre mulighed for at tage stilling til, om et fornavn vil være til ulempe for barnet. Forældremyndighedsindehavere træffer dagligt beslutninger om deres børns forhold, herunder om barnets frisure og påklædning, der kan tænkes at give anledning til drillerier af barnet, uden at offentlige myndigheder i den forbindelse kan forbyde dette. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende finder derfor som udvalget, at der heller ikke på navneområdet er grundlag for at opretholde en særlig regel herom.

Af de grunde, som er anført af udvalget, er Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende enig med

udvalget i, at der med en ophævelse af kravet om, at et navn ikke må være til ulempe, er behov for et krav om kønskorrekthed.

Endvidere er Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende enig i, at der ikke længere bør være forbud mod at tillægge et barn et fornavn, som bæres af ældre levende søskende, eller et forbud mod at tillægge en person to ens fornavne.

Der henvises til den foreslåede § 13 og bemærkningerne hertil.

4.1.2. Krav om, at der skal være tale om et egentligt fornavn, at navnet ikke må være upassende eller vække anstød, og at navnet ikke må være uegnet til at blive anvendt her i landet

4.1.2.1. Gældende ret

Efter § 10, stk. 1, i den gældende navnelov må som fornavn ikke vælges et navn, der ikke er et egentligt fornavn.

Det følger af Kirkeministeriets cirkulære nr. 24 af 1. marts 1982 om ændring af lovgivningen om personnavne kapitel II, stk. 2, pkt. 1, at et navn, der er i brug som efternavn, i almindelighed ikke kan anvendes som fornavn. Det samme gælder titler, titulaturer, stillingsbetegnelser og lignende, jf. cirkulærets kapitel II, stk. 2, pkt. 5, samt ord som junior og præfixer som von, de etc., jf. cirkulærets kapitel II, stk. 2, pkt. 6.

Endvidere lægges der i praksis vægt på, at navnet ikke er upassende eller kan vække anstød.

Se endvidere betænkningen, side 53 ff.

4.1.2.2. Navnelovsudvalgets overvejelser *Anvendelse af efternavn som fornavn*

Ved sine overvejelser har Navnelovsudvalget taget udgangspunkt i, at et navn, der er i brug som efternavn, i almindelighed ikke kan tages som fornavn. Denne praksis er bl.a. begrundet i hensynet til slægtsfølelsen hos dem, der bærer navnet som efternavn. Dertil kommer, at der efter dansk navnetradition er en karakterforskel på for- og efternavne. En sammenblanding af disse kategorier vil således kunne vanskeliggøre kommunikationen om og med personer, der har et fornavn med efternavns karakter.

I nyere praksis tillades et fornavn, uanset om det også er et forbeholdt efternavn, hvis det godtgøres, at det er i brug som fornavn inden for den europæisk-amerikanske kulturkreds. Udvalget finder, at denne praksis bør opretholdes.

Som nævnt nedenfor finder udvalget ikke, at det fortsat kun skal være muligt at godkende fornavne, der